

lovet at fremsætte Forslag til Lov om Forlængelse af Statsgarantien, oprindelig foreslaaet til 1. April 1933, men under Forhandlingerne i Folketinget ændret til 1. April 1932. Formaalet hermed skulde da være allerede nu, endskønt den gamle Lov ikke er udløbet, at yde Indskydere og Kreditorer Sikkerhed for, at de til enhver Tid kan raade over deres Tilgodehavender hos Banken.

Jeg gør opmærksom paa, at sideløbende med den Undersøgelse, Bankens Ledelse har foretaget, har ogsaa Bankinspektøren foretaget en Gennemgang af de store Engagementer, der i første Linie kommer i Betragtning ved denne Nedskrivning, og det Resultat, Bankinspektøren er kommet til, er paa alle Hovedpunkter det samme, som Bankens egen Opgørelse udviser. Jeg skylder dog at tilføje, at Bankinspektøren ikke helt har tilendebragt sin Gennemgang, men han har givet til Kende, at de Undersøgelser, der staar tilbage, ikke i større Grad vil kunne forrykke det Resultat, som man er naaet til.

Det er en Selvefølge, at den saakaldte Deflation, i hvilken vort Samfund nu er inde, faar Skyld for og maaske ogsaa har nogen Medskyld i den Udvikling, der har nødvendiggjort saadanne Afskrivninger paa Bankens Tilgodehavende hos de økonomiske Virksomheder, der er dens Skyldnere. Det er jo heller ikke noget, man har staaet overfor som noget uventet, at Deflationen vilde sætte Spor i Bankens Liv, saaledes som den har gjort det i andre Lande, hvor den er gennemført. Men jeg tror dog, en nøgtern Vurdering af det her foreliggende vil vise, at det kun i ringe Grad kan være Virkninger af Deflationen, der her giver sig Udtryk. De russiske Fordringer og Rekyliinteresserne, som tilsammen andrager $\frac{1}{3}$ af den hele Masse, har i alt Fald ingen som helst Forbindelse med Deflationen, og talrige af de Engagementer, man nu foretager Kæmpenedskrivning paa, er jo saadanne, som de, der har beskæftiget sig med disse Ting, forlængst har anset for modne til Nedskæring. Men jeg skal ikke lægge Skjul paa, at en lille Del af de Erhvervsvirksomheder, det her drejer sig om, meget vel kan være kommet ud for yderligere Vanskeligheder i den Periode, i hvilken den stærke Kronestigning har fundet Sted, og ihvorvel dette er beklageligt, saavel for Virksomhederne selv som for Banken, er det saadanne Forhold, som man i de paagældende Erhvervs kredse selv i høj Grad har været opmærksom paa, hvilket fremgaar

af de Betragtninger, der ved de forskellige Raadslagninger om Valutaforholdene er kommet til Orde.

Jeg har i det andet høje Ting gjort opmærksom paa, at den Tilstand, som nu er aabenbaret, nok kan gøre det rimeligt, at man overvejer, om et betryggende Indseende med Bankens Forhold maaske bør etableres i den kommende Tid, og noget saadant er derfor under Overvejelse. Vel har Handelsministeren efter den Lov, der gælder, i 1923 udnævnt 6 Medlemmer af Bankraadet, hvilket er de to Trediedele af Bankraadets Medlemmer, men det drejer sig jo her om Folk, der har Tilknytning til det private Erhvervsliv, og som vel hver især ser Bankens Forhold ud fra de Synspunkter og Interesser, som de bevæger sig i. Et egentligt Indseende med — om jeg saa maa sige — snævrere Statsinteresser for Øje kan ikke siges at blive udøvet, og det er derfor Overvejelse værd, om man kan finde en rimelig og praktisk Ordning, hvorved man i Fremtiden fra Statens Side kan følge Bankens Virksomhed. Navnlige maa jeg mene, dette er rimeligt, naar der i Øjeblikket er konstateret en Tabskonto paa 115 Millioner, der, hvis Banken nu skulde lukke, vilde betyde en sikker Udgift for Staten. Naar man mener, at Banken skal forsøge dels at indtjene noget i den kommende Tid, dels i øvrigt at arbejde saa længe, indtil man kan finde en Basis for den Nyordning af dens Forhold, som jo maa komme, maa jeg dertil sige, at det er ogsaa en Statsinteresse at vide, under hvilke Former Engagementer i Fremtiden afsluttes, og med hvilke Risikoer ikke blot Banken, men Staten fremtidig belastes. Jeg kunde naturligvis sammen med de øvrige Ændringer i Loven have foreslaaet, at Bestyrelsen udvidedes, saa der blev Adgang til at vælge nogle flere Medlemmer ind i Bestyrelsen, men nogen Interesse i at foreslaa dette, syntes jeg ikke, jeg havde. Det er jo sikkert ikke en Forøgelse af de 9 Medlemmer til 10, 11 eller 12, der er ønskelig, det var maaske snarere i den omvendte Retning, man burde gaa; men en Forøgelse er i hvert Fald ikke paakrævet, og jeg har ikke ønsket, man skulde tro, at jeg havde Interesse i at faa Adgang til at besætte nogle af Bestyrelsespladserne, hvorfor jeg har foretrukket i Bemærkningerne til Lovforslaget at fremhæve, at Ændringer i Vedtægterne er under Overvejelse. Hermed tænkes blandt andet paa Muligheden af at finde en Form — naturligvis ved